

менъ човѣкъ си; не, чистъ човѣкъ си. Думитѣ „неразуменъ, нечистъ, невежа“ сж относителни понятия. Това, което за българина е нечисто, за швейцареца е чисто. Има особенъ видъ кашкавалъ, който швейцарцитѣ ядатъ, само следъ като се развиятъ въ него червеи. Българинътъ счита този кашкавалъ за разваленъ и не го яде.

Какво представя червеятъ? Споредъ българина червеятъ символизира погрѣшка. Като види, че нѣкой е сгрѣшилъ, той казва: Лошъ човѣкъ е този. Българинътъ изхвърля червея навънъ, а швейцарецътъ го приема въ стомаха си. Къде трѣбва да държите хората: вънъ отъ себе си, или вжтре въ себе си? Вие сами ще разрешите този въпросъ. Ако нѣкой е сиромахъ, вие го оставяте вънъ отъ себе си; ако е богатъ, приемате го вжтре. Вие обичате нѣкого, защото е ученъ, богатъ, силенъ. Каква трѣбва да бжде мѣрката на любовта?

Представете си, че червеятъ се превърне на житно зърно. Какво отношение ще имате къмъ него? Ще оставите ли житното зърно въ хамбара, или ще го посѣете на нивата? Българинътъ обича да сѣе. Като види жито въ хамбара си, той го изважда оттамъ и го хвърля на нивата. Швейцарецътъ обича да събира. Българинътъ разчита на онова, което е хвърлил на нивата. Следъ нѣколко месеца той отива да види, какво е станало съ хвърленото жито и намира стъркове съ 60—70 житни зрънца. Швейцарецътъ мисли, че отъ